

26.11.2024 28. helluntain jälkeisen viikon tiistai

Päivän epistola

”Jokainen pyhä, Jumalan Hengestä syntynyt kirjoitus on hyödyllinen opetuksesi, nuhteeksi, ojennukseksi ja kasvatukseksi Jumalan tahdon mukaiseen elämään. Näin Jumalan ihmisestä tulee täydellinen ja kaikkeen hyvään kykenevä. Minä vannotan sinua Jumalan ja Kristuksen Jeesuksen nimessä, hän, joka on tuomitseva elävät ja kuolleet, ja hänen ilmestymisensä ja hänen valtakuntansa kautta: julista sanaa, astu esiin sopivaan ja sopimattomaan aikaan, nuhtele, moiti ja kehota, aina kärsivällisesti opettaen. Tule näet aika, jolloin ihmiset eivät siedä kuulla tervettä oppia vaan haalivat itselleen halunsa mukaisia opettajia kuullakseen sitä mitä kulloinkin mieli tekee. He tukkivat korvansa totuudelta ja kääntyvät kuulemaan taruja. (2. Tim. 3: 16 – 4: 4)

”Jokainen pyhä, Jumalan Hengestä syntynyt kirjoitus on hyödyllinen” tarkoittaa varhaisen kirkon käytössä olleita juutalaisia kirjoituksia niiden kreikankielisessä muodossa, ns. Septuagintaa. Tästä kokoelmasta käytetään nykyisin nimitystä Vanha testamentti. Samanlaisia ohjeita löytyy muualtakin Uudesta testamentista (Room. 15: 4; Piet. 1: 11). Myöhemmin, kun kirkko vahvisti sen, mitä kirjoja Raamattuun kuuluu, yksi keskeinen ehto oli se, että ne olivat ”Jumalan Hengestä syntyneitä”, siis kirjoittajia ohjasi Pyhä Henki.

”Jumalan ihminen” on käytössä jo Vanhassa testamentissa (5. Moos. 33: 1; 1. Sam. 2: 27). Sanontaa käytettiin profeetoista. Sanonta kiinnittää huomion siihen hengelliseen voimaan, joka kirkon johtajilla on. Paavali asettaa vastakkain oikean opettajan, joka on ”kaikkeen hyvään kykenevä” ja väärän opettajan, joka on ”kykenemätön tekemään mitään hyvää” (Tit. 1: 16).

Paavali vannottaa Timoteusta toimimaan. Tämän hän oli kirjoittanut jo aikaisemminkin (2. Tim. 2: 14). Hän vannottaa Timoteusta ”Kristuksen Jeesuksen nimessä, hänen, joka on tuomitseva elävät ja kuolleet, ja hänen ilmestymisensä ja valtakuntansa kautta”. Paavali viittaa tässä viimeisen tuomion aikaan (vrt. 1. Tim. 6: 14). Paavalin ohje sanan julistamisesta ”sopivassa ja sopimattomassa ajassa” poikkeaa tuon ajan yleisestä ajattelusta, sillä opetus yleensä tuotiin esille sopivana aikana. Mutta aika on Jumalan kädessä (Tit. 1: 3; 1. Tim. 2: 6, 6: 15). Jumalan sana oli tuotava esille aina, kun siihen oli mahdollisuus.

Tässä on esillä lista piispalle kuuluvista tehtävistä: julista sanaa, nuhtele, moiti, kehota, opeta kärsivällisesti.

Tässä on esillä Paavalin opetus Timoteukselle. Sen takia asia pitää ymmärtää niin, että kyseiset asiat jotenkin liittyvät hänen elämäänsä. ”Kuullakseen sitä mitä kulloinkin mieli tekee” ja ”kääntyvät kuulemaan taruja” on asia, joka liittyy Timoteuksen johtamiin seurakuntiin. Kyse on juutalaisista taruista, joita väärät opettajat levittävät (1. Tim. 1: 4; 4: 7; Tit. 1: 14).

Päivän evankeliumi

”Jeesus meni temppeliin ja alkoi ajaa ulos niitä, jotka siellä kävivät kauppaa. Hän sanoi heille: ”On kirjoitettu: ”Minun huoneeni on oleva rukouksen huone.” Mutta te olette tehneet siitä rosvojen luolan.” Hän opetti sitten joka päivä temppelissä. Ylipapit, lainopettajat ja muut kansan johtomiehet mieltivät, miten raivaisivat hänet pois tieltä. He eivät kuitenkaan keksineet, mitä tehdä, sillä koko kansa oli jatkuvasti Jeesuksen ympärillä kuuntelemassa häntä.” (Luuk. 19: 45 – 48)

Hieman aikaisemmin Luukas kuvasi Jeesuksen tulon Jerusalemiin. Hänen päämääränsä tällä matkalla on ottaa temppeli hallintaansa. Luukas on etukäteen valmistanut tätä asiaa ja esittänyt Jeesuksen temppelissä. Koko Luukkaan evankeliumi lähtee liikkeelle temppelistä, kun enkeli ilmoittaa pappi Sakariaalle Johannes Kastajan syntymän (Luuk. 1: 5 – 23). Sitten on kertomus Jeesuksen temppeliin tuomisesta (Luuk. 2: 22 – 39). Seuraavaksi Luukas kertoo Jeesuksesta temppelissä kaksitoistavuotiaana (Luuk. 2: 41 – 49). Hieman ennen Jeesuksen julkisen toiminnan alkua Paholainen kiusasi Jeesusta temppelimuurin harjalla (Luuk. 4: 9).

Nyt toteutuu profeetta Malakiaan opetus: ”Ja aivan äkkiä tulee temppeliinsä Valtias, jota te odotatte” (Mal. 3: 1). Jeesus meni temppeliin ja alkoi ajaa ulos niitä, jotka siellä kävivät kauppaa.” Temppeli oli Jumalan todellisen palvomisen paikka, Jumalan tahdon selityksen paikka ja Jumalan läsnäolon paikka. Tämän paikan hallintaan ottaminen kertoo paljon Jeesuksesta. Silloin, kun Jeesus on temppelissä, se on todellinen temppeli. Opettaessaan temppelissä Jeesus opettaa Jumalan tahdosta ja todellisesta Jumalan palvelemisesta. Hän on se kulmakivi, jonka varaan uudistettu Israel perustetaan. Hänen kauttaan Jumala on läsnä kaikille ihmisille (vrt. Jeesuksen kuolema ja temppelin väliverhon repeäminen, Luuk. 23: 44 – 45). Jeesus puhdistaa temppelin, sillä sen pitää olla Hänen Isänsä asuinhuone (Luuk. 2: 49) ja paikka, ”jossa kaikki kansat saavat rukoilla” (Jes. 56: 7).

Nyt Jeesuksen opetus siirtyi temppeliin. Ihmiset, jotka tulisivat muodostamaan uuden Israelin, tungeksivat Hänen ympärillään kuulemassa Hänen opetustaan. Uskonnolliset johtajat mieltivät, miten ”raivaisivat hänet pois tieltä”.